

Университет „Паисий Хилендарски“

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

КАПИТАЛИЗМЪТ НА БАЛКАНИТЕ ПРЕЗ 19-20 ВЕК

Изготвил:

Проверил:

2017

Увод

Народите на Балканите имат дълга традиция на обществен живот в селата и градовете. Хора с различни езици, религии или култури успяват да живеят заедно в мир в обществата в продължение на хиляди години. Тези общности със среден размер (няколко стотин души) използват общински земи и споделят продукцията си на егалитарна основа. Няма национални или други граници, пътуванията са лесни и хората са гостоприемни. Вътрешната организация на тези общности е била нейерархична, непатриархална, немонетеистична, без частна собственост върху земя или други ресурси. Тази латентна дунавска цивилизация е представлявала постоянна провокация за феодалните патриарси, строители на нации, капиталисти, политически клики и мафии от всякакъв вид.

До началото на 20-ти век много повече от половината от хората на Балканите са преживявали от селско стопанство, което означава, че Балканите са предимно селски райони, за разлика от Западна Европа, която започва да се развива в началото и до средата на 19-ти век. През периода на Студената война (1945-1991 г.), повечето балкански страни са включени в т.нар. "втори свят" - термин, който има както политически, така и икономически конотации.

"Първият свят" включва Западна Европа, Съединените щати, Канада и Япония, като тези страни имат най-развитите индустриални икономики в света и са политически съюзници. "Вторият свят", който описва икономическото развитие на балканските страни, е представен от по-ниско ниво на индустриално развитие и включва Съветския съюз и неговите съюзници, които са политически опоненти на Организацията за Северноатлантически договор (НАТО). Това, което се нарича "трети свят", се състои главно от далеч по-малко индустриализираните страни на други континенти, които са политически неутрални или необвързани.

Известно е, че историческите периоди на преход, когато интегрирането на даден социално-икономически режим е обвързано с появата на друг, се отличават с изключително разнообразие на процесите и проявата на най-неочаквани форми под влиянието на конкретните условия, в които те се развиват. Производството на стоки, което е изиграло важна роля в генезиса на феодалното общество, е трябвало да достигне степен на развитие, при която да се случи радикална промяна в позицията на дребните производители. Някои от тях се издигат до позицията на капиталистически предприемачи, докато други се превръщат в наемни работници.

Основните аргументи на защитниците на капитализма са разработени през деветнадесети век. Опитът на 20-ти век довежда до адаптиране и подкрепа на тези аргументи. Застъпниците на капитализма, разбран като система, основана на частна собственост, разпределение на пазара и предприемачество, като цяло подчертават ефективността и рационалността на процеса на капиталистическо развитие. Според тях частните интереси могат спонтанно да са в хармония с общото благо и жизненото равнище на населението може системно да се подобрява в дългосрочен план чрез силата на конкуренцията. Разпределението въз основа на пазарния процес е приблизително справедливо, тъй като доходите на хората по принцип са пропорционални на техния производствен принос.

1. Исторически план

Балканският регион има динамична и дори би могло да се каже измъчена история. Ако вземем предвид годините след началото на 19-ти век, можем да споменем някои интереси на великите империи Турция, Русия и Австрия, които имат територии в тази област и са в конфликт